

[A. C. Normann.]

produktion gennem placering af nogle af deres egne midler i det pågældende selskab.

Nu bekræftes det altså af højesteretssagfører Klerk, at sådanne planer, som indehavere af virksomheder og aktieselskaber har haft, virkelig er blevet krydset af den pågældende bestemmelse om udlån. En anden udemokratisk virkning er, at formentlig et betydeligt antal millioner kroner — til fordyrelse for låntagerne, til skade for aktieselskabet og kun til fordel for bankerne — er blevet tvunget over til bankfinansiering eller andre og dyre kanaler.

Dette og andre forhold bør medføre, at loven nu ændres på det område, der drejer sig om aktionærlån; det bør for øvrigt gøres også af hensyn til erhvervslivet, hvis ekspansion er så vigtig netop nu, da industriproduktionen stagnerer, medens tilgangen af arbejdskraft vokser.

Ministeren for handel, industri og søfart

(*Lis Groes*): Jeg takker de ærede ordførere for deres indlæg i debatten om det foreliggende lovforslag. Man kan umuligt påstå, at lovforslaget har fået almindelig tilslutning; men jeg har forstået, at de ærede ordførere er parat til at arbejde videre med tingene og se, om man eventuelt under en anden eller lidt ændret form kunne finde frem til en løsning.

Indledningsvis vil jeg gerne sige et par ord om principperne for denne aktieselskabslovgivning; det har også de ærede medlemmer hr. Holger Eriksen og hr. Rasting været inde på. Begge de ærede medlemmer nævnte, at aktieselskabsformen er en demokratisk form, en nutidig form og en form, som man kan ønske vil få de bedst mulige vilkår til fremme af vort erhvervsliv. Det er et synspunkt, jeg fuldt ud er enig i, men jeg synes også, at den aktieselskabslov, vi har, og de ændringer, der her foreslås, skulle kunne tjene dette formål, idet man ræsonnerer: aktieselskabsformen er en naturlig form for, at den mand, som står med kun få penge, kan få lejlighed til at anbringe disse

penge i erhvervslivet, i den investering, som vi alle er så enige om at ønske forøget. Men denne form med det begrænsede ansvar må efter min mening supplerende medføre et ansvar over for offentligheden, og det er det, som hele vor aktieselskabslov hviler på i dag, så vidt jeg kan se.

Nu er jeg jo ikke juridisk ekspert som det ærede medlem hr. Rasting, men jeg har dog prøvet at se lidt på, hvordan det gik til, da vi i sin tid fik aktieselskabsloven. Jeg har forstået, at den daværende handelsminister, som tilhørte det radikale parti, lagde en afgørende vægt på, at grundsynspunktet for denne aktieselskabslovgivning er frihed under offentlighedens kontrol; folk skal vide, hvad det er, de går ind til, når de træder i økonomisk forbindelse med aktieselskaberne. Det fremgår også af den daværende handelsminister Hages fremsættelse i 1917 (Folketingstidende 1916-17, sp. 4002, idet han udtalte, at det må være lovens opgave,

„at almenheden sættes i stand til med egne øjne at forvise sig om, hvorledes forholdene er“.

Det er den tankegang, der ligger til grund for den aktieselskabslov, vi har, og for de forslag til ændringer i loven, som jeg her har fremsat.

Nogle af de ærede ordførere har gjort gældende, at jeg ikke har begrundet disse ændringsforslag tilstrækkeligt, at der ikke er kommet tilstrækkeligt stof frem i bemærkningerne. Jeg skal dertil svare, at jeg virkelig synes, jeg har bestræbt mig for både i bemærkningerne til lovforslaget og i min ret udførlige fremsættelse at forklare baggrunden for de foreslåede ændringer. Det er ikke lykkedes mig helt at overbevise de ærede ordførere — det må jeg jo konstatere i dag — men jeg er ikke ganske sikker på, at det ville være lykkedes, selv om jeg havde udtrykt mig noget udførligere. Men jeg håber, at det under udvalgsbehandlingen skal lykkes mig at besvare alle de spørgsmål, der kan stilles, og at vi kan få en saglig forhandling om tingene.